

НАПОМЕНА ПРИРЕЂИВАЧА

Дучић је „путничка писма“ писао и дописивао више од четрдесет година. Почео је да их објављује 1900. у мостарској *Зори*, а као књигу, под насловом *Градови и Химере*, први пут штампао 1930. у *Сабраним делима*, да би им коначан облик дао тек у другом издању ове књиге – *Градови и Химере*, Српска књижевна задруга, Београд, 1940. Путописи објављени у часописима *Зора* (писма из Женева) и *Српски књижевни гласник* (из Женева, са Јонског мора, из Грчке, из Рима, из Атине итд.), потом у V књизи *Сабраних дела* из 1930, знатно се разликују од њихове коначне верзије из 1940. године. Дучић је до краја живота дорађивао и редиговао већину својих дела.

Будући да је Задругино издање – ако не „исправљено ауторовом руком“ – зацело уређено под ауторовим надзором, а додата су му и два нова писма, из Палестине и Египта, за ово наше издање, као и досадашњи приређивачи, определили смо се за текст из 1940.

Учињене су само незнатне исправке, како би текст био усклађен са важећим правописом, и поправљене штампарске грешке. Обрисана је, дакле, понека сувишна запета, замењена непотребна велика слова, уједначено писање истих речи, посебно оних грчког и латинског порекла, и усаглашена транскрипција страних имена, географских и топографских назива. Исправке су извршене само онда кад су грешке биле очигледне или кад је то било нужно ради боље читљивости текста – в. у поговору уз VII књ.

Остављене су, међутим, карактеристичне језичко-правописне особености, трагови раздобља у коме је дело стварано, разлике између раних и позних радова и готово сви „некњижевни“ изрази и регионализми као обележја пишчева језика и стила.

У издању СКЗ, 1940, нема раније посвете (дру Кости Куманудију).